

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/25/2017
Identifikačné číslo spisu:	6210010211
Dátum vydania rozhodnutia:	24.01.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6210010211.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 24. januára 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Z. H. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. marca 2016, sp. zn. 5To/25/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. H. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 8. februára 2016, č. k. 9T 95/2010-443, bol obvinený Z. H. uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 18. 03. 2008 asi o 19,50 hod. v pohostinstve „U Sitára“ na ulici Píseckej vo Veľkom Krtíši napadol S. G., nar. XX. XX. XXXX tak, že najskôr rozbil sklenený pohár o stôl a črepinou ho porezal na ľavej strane krku, spôsobil mu tri rezné povrchové rany a jednu hlbokú reznú ranu, v ktorej spodine bol nájdený úlomok skla o veľkosti 1 x 1 cm, taktiež aj rezné rany prstov pravej ruky, pri vzniku hlbšej rany na ľavej strane krku v prípade väčšej intenzity by došlo k hlbšiemu prieniku ostrej hrany a pri prieniku do hĺbky asi 2 cm mohlo dôjsť k zraneniu veľkých cievnych vetví, ktoré sa v tejto krajine nachádzajú, poranenie tepny by viedlo k masívnemu tepnovému krvácaniu, ktoré mohlo bezprostredne ohroziť život poškodeného masívnym krvácaním s rýchlymi stratami tepnovej krvi s nebezpečím rozvoja, tzv. šoku z krvácania a v prípade poranenia žilnej vetvy krku by došlo k náhlemu ohrozeniu života vzduchovou embóliou v dôsledku negatívneho tlaku vnútri cievy s následným nasatím vzduchu z okolia do cievneho riečiska, v ďalšom útoku obžalovanému zabránil prítomný V. H., zranenie vyžadovalo pracovnú neschopnosť 8 dní.

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/,

písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov, na výkon ktorého ho súd zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 26.1.2009, č. k. 8T 113/2007-150, ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti vyššie citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obvinený a prokurátor, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 22. marca 2016, sp. zn. 5To/25/2016, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 9T 95/2010, z 8. februára 2016 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Obvinenému bol podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák., uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého ho súd zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Ďalej rozhodol, že podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušujú:

- trestný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 30.09.2011, sp. zn. IT 47/2011. vo výroku o treste, ktorým bol obvinenému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

- rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš z 26.01.2009, sp. zn. 8T 113/2007, vo výroku o treste, ktorým bol obvinenému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov, so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia,

- trestný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica zo 07.03.2010, sp. zn. 0T 6/2010, vo výroku o treste, ktorým bol obvinenému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia,

- rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo 07.10.2010, sp. zn. 2T 55/2010, vo výroku o treste, ktorým bol obvinenému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu obvinený v zákonnej lehote dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Obvinený v dovolaní namietal, že v celom trestnom konaní vrátane prípravného konania došlo k závažným pochybeniam, keďže má za to, že nebolo jednoznačne preukázané, že by bola naplnená skutková podstata zločinu ublíženia na zdraví, čomu nasvedčujú aj výsledky dokazovania v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom. Uviedol, že hoci je skutok v podstate celkovo správne objasnený, rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení. Dôvodil, že sa bránil, a to dokonca presile Rómov, čomu nasvedčujú aj výpovede svedkov, najmä Z. L., ale aj V. H., V. Q. a nepriamo aj Y. S.. Podľa názoru obvineného, na základe správne zisteného skutkového stavu, malo byť použité ustanovenie § 25 ods. 1 Tr. zák. o nutnej obrane, keďže bol napadnutý, útočníci boli v presile a v strachu o svoje zdravie a život

(v minulosti bol vážne zranený na hlave a nohe) konal v strese a panike. Poznamenal, že pri nutnej obrane sa nevyžaduje zásada subsidiarity vôbec a závisí od rozhodnutia napadnutého, či sa bude aktívne brániť alebo pred priamo hroziacim útokom utečie. Nakoniec nemal ani kde utiecť, nakoľko bol zahnaný do kúta. Poukázal aj na § 25 ods. 3 Tr. zák., že konal v silnom rozrušení. Podľa názoru obvineného je v tomto prípade naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., nakoľko správne zistené okolnosti vylučujúce protiprávnosť jeho konania boli nesprávne právne vyhodnotené. V tejto súvislosti poukázal na judikát R 47/2014 a v ostatnom na odôvodnenie odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žiadal, aby dovolací súd rozhodol v zmysle § 386 Trestného poriadku a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš podaním z 19.4.2017, v ktorom sa nestotožnil s dôvodmi uvedenými v dovolaní. Stotožnil sa s právoplatným rozhodnutím okresného aj krajského súdu a zastáva názor, že v rámci predsúdneho konania a následne i na hlavnom pojednávaní vykonaným dokazovaním bolo spáchanie trestnej činnosti obvinenému jednoznačne preukázané. Prokurátor poukázal na to, že rozsah preskúmvacieho oprávnenia dovolacieho súdu je obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení, ktoré sú vyjadrené v skutkovej vete rozsudku. Dovolací súd nie je legitimovaný posudzovať ani úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch súdov v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní. Na záver uviedol, že si osvojil právne závery uvedené v rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 8. februára 2016, č. k. 9T 95/2010-443, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5To 25/2016, z 22. marca 2016.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por., dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné a Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní obvineného je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštancie. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že dovolanie nie je teda prostriedkom určeným na revíziu, či nápravu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa.

V tomto smere považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zvážiť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať, alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3 a § 326 ods. 2 Tr. por.).

Pokiaľ ide o ďalšie námietky obvineného, tak tu treba v prvom rade uviesť, že tieto sú čiastočne obsahovo totožné jeho skoršej obhajobe. V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že námietky vzťahujúce sa iba k skutkovým zisteniam nie sú prípustným dôvodom na podanie dovolania.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Ako už najvyšší súd vyššie uviedol, pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v cit. ustanovení je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Nakoľko súdy ustálili, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti prvostupňového rozsudku, zodpovedala tomu i právna kvalifikácia, bez ohľadu na presvedčenie obvineného, že nebolo jednoznačne preukázané, že sa nedopustil skutkov uvedených v obžalobe.

Obvineného námietky voči nesprávne zistenému skutkovému stavu a následne nesprávneho právneho posúdenia konania obvineného nenaplnuje dovolací dôvod tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Pokiaľ obvinený poukazoval na spôsob hodnotenia dôkaznej situácie a zároveň vyjadril presvedčenie, že vykonanými dôkazmi nebolo podľa jeho názoru jednoznačne preukázané, že došlo ku skutkom uvedeným v obžalobe bez toho, aby predložil relevantný dôkaz na podporu svojich tvrdení, tak uvedený postup obvineného je napádaním skutkových zistení a právnych záverov súdov, ktorých preskúmavanie je však v dovolacom konaní vylúčené. K dovolateľom označenému dovolaciemu dôvodu najvyšší súd uvádza, že súd prvého stupňa nepochybil pri právnej kvalifikácii konania obvineného vo vzťahu ku skutku uvedenom v napadnutom rozsudku, keď dospel predovšetkým k správne záveru, že k spáchaniu predmetného skutku došlo tak po stránke subjektívnej ako aj po objektívnej stránke. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obvinený svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že obvinenému bol právoplatne uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávanú trestnú činnosť pripúšťa a tento zároveň nevybočuje z rámca zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Dovolací súd nezistil žiaden dovolací dôvod, na základe ktorého by mohol vyhovieť obvinenému a zrušiť napadnuté rozhodnutie, a preto odvolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.